

Tverbane vilde fremme Anlægget af en Længdebane, at den tværtimod snarere vilde forhindre, om ikke umuliggjøre dens Fuldførelse; i denne Henseende troer jeg ikke, at man skal finde, at de have manglet gode Grunde for deres Anskuelse. Lader os huske paa, at der allerede findes Garanti for en Jernbane i Sjælland, saavidt jeg husker er det 4<sup>tes</sup> Million Rd.; i ethvert Tilfælde er det en meget betydelig Sum (En St. i mere: Det er meget Mere!) Godt! er det Mere, saa er det til Fordeel for det, jeg vil sige. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at vi ved denne Tverbane paadrage os en Rentegaranti af indtil 4 pCt. af 8,000,000, Rd. Jeg vil nu antage, at der idetmindste af den Majoritet, som da var tilstede, er paatænkt endnu en Tverbane, nemlig en Bane fra Bestkanten af Slesvig eller Jylland over til Fredericia, eller ialtsald til Lillebelt; thi da Sagen var for, blev det omtalt som noget særdeles Onskeligt og Paatrængende at faae en saadan Tverbane anlagt; men skulde den komme til, vilde Sagen stille sig saaledes, at der paa hviler Staten Rentegaranti for en saa stor Sum, at vor finansielle Stilling forekommer mig at maatte blive en saadan, at meget saa vilde troe, at det blev muligt i en lang Fremtid at give Rentegaranti for en Jernbane, der skal gaae langs igjennem Jylland, idetmindste ikke for en, som skal gaae hele Jylland igjennem.

Modstanderne af Loven af 4de Marts 1857 ere ligeledes gaaede ud fra en Anskuelse, der er modsat den, hvorfra Regjeringen er gaaet ud, idet de have meent, at en Jernbane, som med Sandhed kunde siges at være en til Jyllands Natur og øvrige Forhold egentlig stiftet Bane, maatte gaae paa langs igjennem Jylland; der var forskellige Meninger, om den skulde gaae paa Østtysten eller Vesttysten, om der skulde være to Længdebaner, om den skulde gaae paa Jyllands Høideryg, men de fleste, som have tænkt over Jernbaneanlæg i Jylland,

ere af den Mening, at den skal gaae paalangs. Jeg troer ikke, at det er nødvendigt at gaae videre ind paa at vise, at en saadan Bane stemmer med Jyllands Natur, med dets Handelsforbindelser, med dets Bestræbelser efter at komme til de Markeder, hvor de især vilde faae en fordeelagtig Afsetning af deres Producter; jeg troer, at det er temmelig indlysende for de fleste; jeg veed jo nok, at der ere Enkelte, der have en modsat Anskuelse, men det foreskommer mig, at der er Udtalelser fra Mænd, der i Særdeleshed have forsøgt den modsatte Anskuelse, som ere af den Bestaenhed, at man maa sige, at man ikke kan disputere med dem; de have den Overbeviisning, at ingen Anden end de selv ere istand til at udarbejde en Plan for en henstgtsmæssig jydsk Jernbane; det nyttter altsaa ikke at prøve paa at faae dem til en anden Overbeviisning, og jeg skal derfor heller ikke indlade mig derpaa. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa et Par historiske Momenter, som vise, at jeg i den Henseende i min Anskuelse om en Jernbanes rigtige Retning i Jylland har et Medhold. Det første er det, som fremkom fra den jydsk Standerforsamling; da var det Jyderne alene, som afgave et Stjøn om Sagen, og der vil jeg bede erindret, at det var dem saa magtpaaliggende at faae Jernbanen paalangs, at de endogsaa fraraadede at give nogensomhelst Bevilling til Baner, der gik i en anden Retning. — Jeg skal dernæst minde om Loven af 31te Juli 1853, hvori Længdebanen er gjort til det Overveieende, idet det der er sagt, at der maatte meddeles Tilladelse til at anlægge en Jernbane fra Slesvigsk Grændse, med eller uden Sidebaner igjennem Nørrejylland, i saadan Retning, som maatte findes tjenligst for det Offentliges Lær, fortsat til Frederikshavn med en Bro ved Aalborg over Limfjorden; man seer saaledes, at der er Længdebanen gjort til Hovedsagen og Sidebanerne til det Secundaire.